

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

אפי' בעבודה לא אי יאי יאי - יעשה בשמחה ובטוב לבב. וכן יחדיר יסוד זה לכל משפחתו (אתם ובתיכם), שלאחר שעכשיו דבר זה הוא רצון ה' - הרי שיש לקבלו ולעשותו בשמחה.

דרך השלישי אמת. דהיינו שהאי "ושמחתם" הוא ברכה, שאם תעשה רצון ה' - תזכה להיות תמיד בשמחה, כי באמת (לקוטי מוהר"ן תנינא סי' כד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. ובדבר זה יש ברכה והצלחה בכל (ובלי שמחה - הכל הפוך), אלא שהשמחה - היא עבודה קשה שבמקדש ויש להתאמץ לקנותה בכל דרך כשרה אפשרית, והכתוב מביטיחך כאן שאם תעשה רצון ה' בפשיטות ותמימות כמתבקש מתוך אהבת ה' - תזכה להתברך בשמחה בכל מעשי ידך. ובכל המצבים.

דרך הרביעית אמת. שודאי ציווי ה' ורצונו יתברך שנעבדנו בשמחה, והרי עונש חמור מאד ניתן למי שמזולז בכך וכמ"ש בתורה שכל הצרות הצרות באות (דברים כח, מז) תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה. וגם ללא קשר ישיר עם עבודת ה' במוצהר, צריך האדם להיות אדם שמח, ולא אדם עצוב ומתוסכל, שהרי בלי שמחה א"א לתפקד בצורה בריאה ונורמלית, וא"א לשרוד, והוא צורך חיוני. וכמ"ש רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן ח"ב סי' כד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. וה' אוהב כל יהודי שמח אהבת נפש.

בברכת התורה וכטו"ם

שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

מדרש

זֶה שְׂאֵמֵר הַקְּטוֹב (ירמיה יג, טו): שְׂמֵעוּ וְהֶאֱזִינוּ אֶל תְּגִיבֹהוּ וּגְוִי, מִהוּ שְׂמֵעוּ וְהֶאֱזִינוּ וּגְוִי, אָמַר רַבִּי תַנְחֻמוּמָא אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמֵעוּ לְדַבְרֵי תוֹרָה וְאֵל תִּדְבְּרוּ גְבוּהוֹת, (ירמיה יג, טו): כִּי ה' דִּבֶּר, וְהִיבֵן דְּבַר (משלי טז, ה): תוֹעֵבֶת ה' כָּל גְּבַה לֵב.

(דברים רבה ד, ב)

תיקון הכללי

תודיעני אורח חיים. היינו הלכה למעשה (בחי' שו"ע אור"ח), ואע"פ שלכאורה תלוי בלימוד ולא בתפילה, וסייעתא דשמיא, מ"מ כבר אמרו חז"ל (נדה ע, ב) שיש בחינה שהיא בלא הא - לא סגי. וכמו שרואים בחוש שלומדים ולומדים וכשמגיע למעשה לא יודעים, הן בגלל ששוכחים, הן בגלל ספיקות שנופלים בפרטי דינים ומקרים, הן מעוד סיבות, וע"כ בעי תפילה.

(מתוך הספר "שי למורא")

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ראה לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"[ואכלתם שם] לפני ה' אלקיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם"** (דברים יב, ז).

האי "ושמחתם" יש להסתפק בו. האם למעלה קאי "לפני ה' אלקיכם ושמחתם", או שמא למטה קאי "ושמחתם בכל משלח ידכם, אתם ובתיכם?" וכן יש להסתפק בו, האם לשון ברכה -

דהיינו אם תעשו רצון ה' תזכו להיות בשמחה, או שמא הוא לשון ציווי? והנה לפי דרכינו הכל אמת, והכל רמוז בתורה וכמ"ש חז"ל (תענית ט. זוה"ק ח"ג דף רכא). ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא.

והנה הדרך הראשון אמת, וכן פירש במפורש הספורנו, חז"ל 'לפני ה' אלקיכם ושמחתם' -

עבדו את ה' בשמחה (תהלים ק, ב)

כראוי לכל עובד מאהבה 'בכל משלח ידכם' - כי אז תצליחו את דרכיכם ואז תשכילו. עכ"ל. ואיתא בזה"ק (פ' ויהי דף רטט): בעי בר נש למפלח קמיה דקב"ה בחדוה, ולאחזאה חדוה בפולחניה.. פולחנא דצלזתא בעי בר נש למפלח קמיה קב"ה בשמחה וברננה. וכן איתא בזה"ק ויקרא (דף ה:)

הכי אולפינא דכל פולחנא דבעי בר נש למפלח לקב"ה בעי חדותא ברעותא דלבא בגין דישתכח פולחניה בשלימו. ואמרו (שם, דף נו).

ע"פ (תהלים ב) וגילו ברעדה שעבודת ה' בקדמיתא בעי יראא, לדחלא מיניה, ובגלל הפחד של אדונו ימצא אחר כך שיעשה בשמחה את מצוות התורה.

ואסור לאדם לשמוח יותר מדאי בדברי העוה"ז אבל בדברי תורה ובמצוות התורה צריך לשמוח. וכן אמרו חז"ל (שבת ל: קפ: זוה"ק ח"מ) אין השכינה שורה מתוך עצבות אלא מתוך שמחה של מצוה. ומקרא מלא

כתוב (דברים כח, מז) תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה.. מרוב כל. ועיין בשער רוה"ק להאריז"ל (דף י:)

ובשער הכוונות (דף א: א) והו"ד בראשית חכמה (שער האהבה פ"ב) שפירוש הפסוק יותר "מרוב כל", והכוונה שיהי' שמח בשמחת ה' המצוות ותורתו - יותר

מכל ממון שבעולם.

דרך השני אמת. דהיינו כפשוטו של מקרא "ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם". דהיינו שהאדם צריך לשמוח בכל מה שהוא עוסק ולקבל דין שמים בשמחה, ולא כאלה המתאוננים המתוסכלים שבכל עת הם רוטנים ומתלוננים, ועצובים ולא טוב להם בכלום, אלא להיפך אם כעת מן השמים צריך להתעסק במשהו מסויים, כגון תיקונים שבבית, או טיפול לילדים, או פרנסתו

מכל ממון שבעולם.

מכל ממון שבעולם.

מכל ממון שבעולם.

מכל ממון שבעולם.

אשרי משכיל אל דל ביום רעה

מלמחו ה' (תהלים מ"א)

אֵיתָא דְרַאֲן עֲנִיּוֹת אֶלָּא מִן הַדַּעַת (נדרים מא). וְעַל זֶה צִרְיָה רַחֲמֵנוּת, כִּי אִין רַחֲמֵנוּת גְּדוּלָּה מוֹהָ. וְעֲנִיּוֹת זֶה כְּבָלּוֹת וּכְפָרְמוֹת, כְּכָלּוֹת עַל אִישׁ שְׂאִין לוֹ שְׂכָל כְּעֹבְדַת הַפּוֹרָא, וְצִרְיָה הַפַּעַל שְׂכָל לְהַשְׂכִּילוֹ. וּכְפָרְמוֹת עַל הָאִישׁ עֲצָמוֹ, כִּי יֵשׁ זְמַן שְׂאִין לוֹ שְׂכָל, וְהוּא נִקְרָא קְטָנוֹת הַמַּחֲיוֹ, וְצִרְיָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיוֹ, וּכְשֶׁבֵּא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיוֹ, נִמְתַּקֵּן כָּל הַדִּינִין וּמִשְׁפָּד עֲלָיו חֲסִדִים וְרַחֲמִים. וְזֶה מֵאִמֵּר חֲכָמֵינוּ, וְזָרְנָם לְכַרְכָּה (פְּרָכּוֹת לט): וְגְדוּלָּה הָעָה שְׁנַתְנָה בֵּין שְׁנֵי אוֹתִיוֹת, שְׁנֵאמַר: "כִּי אֵל דַּעוֹת ה"'. פְּרוּשׁ: כְּשֵׁיבֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיוֹ, נִתְעוֹרֵר עֲלָיו רַחֲמִים וְחֲסִדִים מְשֻׁנֵּי אוֹתִיוֹת. 'אֵל', הוּא חֲסֵד, עַל דְּרַךְ (תהלים נ"ב): "חֲסֵד אֵל כָּל הַיּוֹם". וְזֶה, הוּא רַחֲמִים, עַל דְּרַךְ (שם קי"ט): "רַחֲמִיךָ רַבִּים ה"'. וְזֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק אֲשֶׁרִי מִשְׂכִּיל אֵל דֵּל, הִינוּ כְּשֶׁהוּא כְּקַטְנוֹת הַמַּחֲיוֹ, וּמִשְׂכִּיל עֲצָמוֹ לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיוֹ, אִין בְּיוֹם רַעַה יִמְלַחְהוּ ה', נִמְתַּקֵּן כָּל הַדִּינִין. וְאִם לֹא יָכוֹל כְּעֲצָמוֹ לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיוֹ, עֲצָה לָהּ, שְׂיִשְׂכִּיל אַחֲרֵים, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְעוֹרֵר נִם אֶצְלוֹ.

(ליקו"מ קו)

מקרא "ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם". דהיינו שהאדם צריך לשמוח בכל מה שהוא עוסק ולקבל דין שמים בשמחה, ולא כאלה המתאוננים המתוסכלים שבכל עת הם רוטנים ומתלוננים, ועצובים ולא טוב להם בכלום, אלא להיפך אם כעת מן השמים צריך להתעסק במשהו מסויים, כגון תיקונים שבבית, או טיפול לילדים, או פרנסתו

סוד פגנת אלול

כְּשׁוֹרְצָה אָדָם לִילָף בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, צָרִיךְ לִהְיוֹת בָּקִי בַּהֲלָכָה, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת לוֹ שְׁנֵי בְּקִיאוֹת, הֵינּוּ בָּקִי בְּרָצוֹא, בָּקִי בְּשׁוֹב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: 'זָכָא מֵאֵן דְּעִיל וְנִפְיָק' (זהר ויקהל ר"ג:; האיינו רצב) וְזֶה בְּחִינַת (תהלים קל"ט): "אִם אֶסֶק שָׁמַיִם - שָׁם אֶתָּה", בְּחִינַת עֵיל, בְּחִינַת בָּקִי בְּרָצוֹא 'וְצִיֵּעָה שְׂאוּל - הַנֶּבֶךְ', בְּחִינַת וְנִפְיָק, בְּחִינַת בָּקִי בְּשׁוֹב (שיר-השירים ו: "אֲנִי לְדוּדֵי יְדוּדֵי לִי" אֲנִי לְדוּדֵי, - זֶה בְּחִינַת עֵיל יְדוּדֵי לִי זֶה בְּחִינַת וְנִפְיָק לְנִזְוָה סוּד פְּגַנַת אֱלוּל), וְזֶה עֶקֶר בְּבוּדוֹוֹזָה (ישעיהו ג"ח): "וְכַבְּדוּהוּ מַעֲשׂוֹת דְּרָבִיכֶם" דְּרָבִיכֶם לְשׁוֹן רַבִּים הֵינּוּ עֵיל וְנִפְיָק, וְכַשְׂיֵשׁ לוֹ אֱלוֹ הַשְּׁנֵי בְּקִיאוֹת הַנִּל, אֲזִי הוּא הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וְזוֹכֵה לְכָבוֹד ה', כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וְכַבְּדוּהוּ מַעֲשׂוֹת דְּרָבִיכֶם" הֵינּוּ שְׂזוֹכָה לְפָתֵר, כִּי לִית כְּבוֹד בְּלֹא כֶּף, וְאִזּוֹ יִמֵּין ה' פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל תְּשׁוּבָתוֹ וְנִזְוָה סוּד פְּגַנַת אֱלוּל].

(ליקוטי מוהר"ן קמא תורה ו)

עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה הִיא בְּחִדּוּשׁ אֱלוּל, כִּי הֵם יָמֵי רָצוֹן, שְׁעָלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל לִחוּת אַחֲרוֹנוֹת וּפְתַח הַרָךְ כְּבוֹשָׁה לִילָף בָּהּ. וְעֶקֶר הַרָךְ הַתְּשׁוּבָה שְׁעָשָׂה מִשָּׁה הוּא לִיֵּדַע שְׁהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּכָל מְקוֹם, וְלִמְצֹא הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּכָל מְקוֹם, בְּכָל הִירִידוֹת שְׁבָעוּלָם וּבְכָל הַעֲלִיּוֹת שְׁבָעוּלָם, כִּי לְפַעְמִים עַל-יְדֵי שְׁהֵאָדָם עוֹלָה לְמַעְלָה, כְּגוֹן שְׁנִתְעַשָּׂר, אֲזִי הוּא שׁוֹכֵחַ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. גַּם אֶפְלוּ בַעֲבוּדַת הֵשֵׁם מְצִינּוּ שְׂיֵשׁ שְׁעָלָה לְמַעְלָה גְדוּלָה, וְכַפֵּר בְּעֶקֶר, רַחֲמָנָא לְצַלָן. עַל-כֵּן צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ שְׁיִקְרְבוּהוּ בְּהַתְקַרְבוֹת שְׁלֹא יִזְיֵק לוֹ. וְכֵן בְּכָל הִירִידוֹת שְׁבָעוּלָם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶפְלוּ בְדִיּוּטָא הַתְּחַתּוּנָה, אֶפְלוּ בַעֲשָׂרָה כְּתָרִין דְּמַסְאָבוּתָא, גַּם שֵׁם צָרִיכִין לְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי מַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה (ועיין כ"ו ב'התחזקות' ובמ"א).

(אוצר היראה מועדי ה' אלול אות ד)

עַל הַמּוֹבָא בְּסוּף תּוֹרָה כ"א בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרָרִין חֶלֶק א' לְבוֹשָׁה וְיִתְשַׁחֵק לְיוֹם אֶחָדוֹן רִאשֵׁי תְבוֹת אֱלוּל, אֶמְרוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁעַל כֵּן אִם יִזְכָּה הָאָדָם לְהַתְעוֹרֵר בְּחִדּוּשׁ זֶה כְּרִאִי וְכִנְכוֹן אֲכֵן יִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ חִדּוּשׁ וְלֹא יִכְרִיחוּהוּ הַמְקַטְרָגִים בְּיוֹם הַדִּין בְּמַעֲשָׂיו הַרְעִים, כִּי סְגַלַת חִדּוּשׁ זֶה לְקַבֵּל וְלִהְיוֹת מְלַבּוּשִׁים וּבְגָדִים חִדּוּשִׁים אִם יִטִּיב מַעֲשָׂיו כְּרִאִי בְּחִדּוּשׁ זֶה.

(שיח שרפי קדש ה תכר)

לְעִילּוֹי נְשִׁמַת
חנה בת יצחק ע"ה
נלב"ע ח' אדר א תשנ"ו
ר' יוסף זאב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב"ע י"ח אדר א תשנ"ה
ת.נ.צ.ב.ה.

הארות על מאמר "קרא את יהושע" (בסימן ו)

לְעִיל קָאָמַר רַבִּינוּ ז"ל הַדְרָךְ הַנּוֹכַח שְׁבוּ צָרִיךְ לִלְכַת כָּל אִישׁ יְהוּדִי דְהֵיִינוּ שְׁצָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ וְלִהְרַבּוֹת בְּכָבוֹד הַמְקוּם, וְהַשְׁתָּא מוֹסִיף רַבִּינוּ ז"ל לְבַאֵר שָׂאל יַעֲלָה בְּדַעַת אִישׁ שְׂיִוֵּל לְהַשִּׁיג כְּבוֹד שֶׁל מִמֶּשׁ וְעַם מְנוּחָה וְשְׁלוּחַ בַּעוּה"ז אִפִּי אִם יַעֲשֶׂה כָּל הַהִשְׁתַּדְּלוּיּוֹת עִם כָּל מִינֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת (וּבְכָלל זֶה הַעֲמַדַת פְּנִים שֶׁל עֵנוּ וּבוֹרַח מִן הַכְּבוֹד) בְּכָל מִינֵי צוּרוֹת מְצוּרוֹת שׁוֹנוֹת וּמוֹשׁוֹנוֹת, כִּי הִיא לֹא תַצְלַח, כִּי לֹא מִיבִיעֵי שְׁלֹא יִשִּׁיג הַכְּבוֹד הָאִמִּיתִי דְהֵיִינוּ כְּבוֹד אֱלוֹקֵי שְׁהוּא הַכְּבוֹד שֶׁהַשְׁיִי"ת מַחֲלֵק לִירֵאִיו, אֲלֵא אִפִּי כְּבוֹד מַלְכִּים דְהֵיִינוּ הַכְּבוֹד שֶׁמְחַנְפִּים וּמַחֲלֵקִים הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹ לֵאלוֹ אִפִּי הַעֲבוּ"ם בִּינֵיהֶם מִשׁוּם אִיזוּהֵי מַעֲלָה מְדוּמָה שֶׁהִיא שְׁהַרוּדָף כְּבוֹד הַצְּלִיחַ לְהַטְעוֹת וְלִהְכַנִּיס בְּלַבוֹת הַבְּרִיּוֹת חֲשִׁיבוּתָהּ וּמַעֲלָתָה, ג"כ לֹא יִשְׁיִגוּהּ, כִּי הַכָּל יַחֲקֵרוּ וְיַחֲלֻקוּ עַל כְּבוֹדוֹ שְׁאִינוּ רְאוּיֵי לָכֶךְ, וְכִמוֹ שְׁאִינוּ רְאוּיֵים בְּחוּשׁ שְׂרׁוֹב מַחֲלֵקֵי כְּבוֹד מַלְכִּים בּוֹחִים הַמְתַּכְבֵּד בְּלַבוֹתֵיהֶם וְנִתְיַנְתֵּם הַכְּבוֹד אִינוּ אֲלֵא לְפָנִים, וְהַרְבֵּה פַעְמִים סוּף דָּבָר שְׁבוּחִים הַמְתַּכְבֵּד בְּגִלּוּי וְיוֹצֵא בְּחַרְפָּה וּבְבוֹזִין גְּדוּל וְגִלּוּי.

הדם הוא הנפש

עֶקֶר הָאֲכִילָה הוּא בְּשִׁבִיל לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בַּמַּאֲכָל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְּוֹסֵף הָאָרָה וְחִיּוֹת גַּם בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם הָאוֹכֵל, וְהַנֶּפֶשׁ הוּא בְּחִינַת זְכָרוֹן, וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי אֲכִילָה בְּקִדּוּשָׁה בְּבְחִינַת "צִדִּיק אֲכָל לְשֶׁבַע נֶפְשׁוֹ", עַל-יְדֵי-זֶה מֵאִיר נֶפְשׁוֹ בְּיוֹתֵר וְזוֹכֵה לְזָכְרוֹן וְלַתּוֹרָה. וְעַל-כֵּן צָרִיכִין לְזַהֵר מֵאֵד בְּשַׁעַת אֲכִילָה שְׁלֹא יִהְיֶה כְּרוּךְ אַחַר הַתְּאָדָה הַגּוֹפְנִית, שְׁלֹא יִתְגַּבֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי הָאֲכִילָה הַגּוֹף שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׂכָחָה פְּנ"ל. וְזֶה שְׁהַזְהִיר הַקְּתוּב: "כֵּן תֹּאכַל וְשָׂבַעְתָּ וְכוּ' וְשָׂכַחְתָּ אֵת ה' וְכוּ', וְזָכַרְתָּ אֵת ה'", כִּי צָרִיכִין לְזַהֵר שְׁלֹא יָבוֹא עַל-יְדֵי הָאֲכִילָה לְשָׂכָחָה, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא יִתְעַלָּה עַל-יְדֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַזְכָּרוֹן. וּמִחֲמַת שְׁעַקֵּר מַעֲלַת הַזְכָּרוֹן הוּא בְּמְקוֹם שְׂיֵשׁ שְׂכָחָה, שְׁנֵה מַעֲלַת הָאָדָם הַעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ דִּיקָא בְּזִמְנֵי שְׁהַנֶּפֶשׁ מְלַבֵּשׁ בְּגוֹף, כִּי זֶה בְּחִינַת "כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ" דִּיקָא, עַל כֵּן שְׁעוֹר אֲכִילָה בְּכּוֹנֵי. (אוצר היראה אמת וצדק אות נד)

חידוש אלול

הוּא הַזְּמַן הַמְּסַגֵּל לְזִכּוֹת לְדַעַת, דְּהֵיִנוּ שְׁיִזְכָּה לִיֵּדַע וְלִהְבִּין מַה שְׁלֹא הִיָּדַע מִתְּחִלָּה; וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹשִׂין לְבוֹשִׁין חִדּוּשִׁים לְנִשְׁמָתוֹ, וְנִצּוּל מִכָּל הַצְּרוּת (עיין ידעת).

(אוצר היראה מועדי ה' אלול אות ב)

הדם הוא הנפש

עַל-יְדֵי הַפְּסוּפִין דְּקִדּוּשָׁה שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂין נְפִשׁוֹת טוֹבוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין שְׁכָל הָאֲכִילָה תְּהִיָּה בְּבְחִינַת לְחֵם הַפְּנִים, שְׁנֵה עֶקֶר תַּקְוַת הָאֲכִילָה דְּקִדּוּשָׁה שְׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן אֶסוּר לְאָכַל דָּם עַד שְׁנַעֲכַר וְנַעֲשֶׂה חֶלֶב וְאִזּוֹ מִתֵּר בְּאֲכִילָה, כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כִּי שֵׁם נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִיּוֹת, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְאָכְלוֹ כִּי-אִם בְּשִׁמְכָרְרִין וּמוֹזְכִּינֵי אֶת הַנֶּפֶשׁ מִבְּהֵמָה לְאָדָם עַל-יְדֵי כְּסוּפִין דְּקִדּוּשָׁה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה עוֹשִׂין נְפִשׁוֹת טוֹבוֹת, שְׁנֵה בְּחִינַת מַה שְׁמִכָּרְרִין הַטוֹב שְׁבִנְפִשׁ הַבְּהֵמִיּוֹת, וְאִזּוֹ נִמְתַּק הַדָּם שְׁבוּ מְלַבֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְנִתְתַּקֵּן עַד שְׁנַעֲשֶׂה חֶלֶב כְּמִבְּאֵר בְּפְנִים, וְאִזּוֹ הִתֵּר לְאֲכִילָה (הַלְכוֹת דָּם, הַלָּכָה א, אוֹת ט וְאוֹת יא; וְעַיֵן עוֹד מַעֲנֵן מְלִיחַת הַבָּשָׂר לְהַפְּלִיט הַדָּם וְהַדְּחָתוֹ בְּמִים אַחֲרַיָּךְ "רָצוֹן וְכִסּוּפִים" יח).

עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה, עַל-יְדֵי-זֶה מַחֲזִיק וּמִתְּקֵן אֶת נֶפְשׁוֹ וּמוֹזְכֵר הַדְּמִים שְׁלוֹ שְׁבָהֶם מְלַבֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְיִכּוֹל אַחַר-כֵּךְ לְאָכַל וּלְתַקֵּן הַנֶּפֶשׁוֹת הַמְּלַבֵּשִׁים בְּהַמַּאֲכָל; מַה שְׂאִינֵן כֵּן קִדְּם הַתְּפִלָּה, וְעַל-כֵּן אֶסוּר לְאָכַל קִדְּם הַתְּפִלָּה. (הַלְכוֹת סְעוּדָה הַלָּכָה א)

הַשְּׁפַע שֶׁל מִמּוֹן בָּא לְהָאָדָם מִבְּחִינַת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ. וְכַשְׂאָדָם לִוָּה מִמּוֹן מַאֲחָרִים, וְאִזּוֹ מִשְׁעַבֵּד אֱלֹוֹ שְׁעַבּוֹד גּוֹפּוֹ וְכָל נְכִסָּיו, בְּבְחִינַת "עֶבֶד לִוָּה לְאִישׁ מְלוּכָה", וְאִזּוֹ נִכְלָל נֶפֶשׁ הַלִּוָּה בְּנֶפֶשׁ הַמְּלוּכָה, וְאִזּוֹ מְקַבֵּל הַמְּלוּכָה עַל-יְדֵי-זֶה שְׁפַע שֶׁל מִמּוֹן הַבָּא גַּם מִצַּד נֶפֶשׁ הַלִּוָּה, כִּי כָּל נֶפֶשׁ יֵשׁ לָהּ אִיזָה שְׁפַע שֶׁל מִמּוֹן. וְזֶה עֲנִין אֶסוּר רַבִּית.

לְעִילּוֹי נְשִׁמַת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

ידיב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה
להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

מוסדות ברסלב
באג'טאט טאט
ס' סווא
תורה, שיטת לימוד ייחודית
תפילה
מידות טובות
יעוץ והכוונה אישית
050-4161022